

Brudgom fulgte hende, hvor hun gik og stod, med et Udtryk som en guddommelig besat.

Omtrent paa samme Tid standsede en Droske udenfor det Hus i Grønningen, hvor de nygiftes Lejlighed var, og en høj Dame i kostbart Pelsværk steg ud. Det var Fru Merck. Fra Gaden kom man lige ind paa Trappegangen. Uden at blive set af nogen gik hun op i Huset. Da hun naaede tredje Sal, standsede hun foran en Dør uden Navneplade.

»Her maa det være,« tænkte hun og ringede paa.

Da hun ved gentagen Ringning havde forvissat sig om, at der ikke blev lukket op, vendte hun sig om for at gaa ned igen. I det samme hørte hun nogen komme listende ned ad Trappen fra Kvistlejlighederne ovenover. Hun trak hurtigt sit tætte Slør ned for Ansigtet og blev staaende. Det var en ældre, tarvelig klædt Kone, der maatte have staaet paa Lur deroppe.

»Vilde De tale med nogen?« spurgte hun oppe paa Trappeafsatsen.

»De skulde vel ikke vide, om det er her, Hr. From bor?«

»Jo det er. Men Hr. From er ikke hjemme. Han holder Bryllup idag.«

»Men er der ingen Pige hjemme? Hvorfor bliver der ikke lukket op?«

Konen gik interesseret nogle Trin længere ned.

»Der er ingen Pige. Det er mig, der passer Lej-